

APKWS odpalony z Cobry

#Lotnictwo wojskowe 25 września 2007

Na poligonie China Lake w Kalifornii BAE SYSTEMS North America, Electronics and Integrated Systems Division i US Navy dokonały wspólnie pierwszego odpalenia z pokładu śmigłowca szturmowego Bell AH-1 Cobra naprowadzanych wiązką laserową pocisków kal. 70 mm (2,75") znanych pod nazwą Advanced Precision Kill Weapon System (APKWS), określanych też mianem Hellfire Junior. Dotychczasowe testy pocisku wybranego w kwietniu 2006 w ramach programu Advanced Precision Kill Weapon System II (APKWS II) realizowane były tylko z wyrzutni naziemnych. APKWS II jest wspólnym projektem US Army, US Navy i US Marine Corps.

Odpalenie z pokładu śmigłowca szturmowego AH-64D Apache Longbow pocisku APKWS

W trakcie testu zrealizowanego 24 września odpalono dwa pociski APKWS. Jeden był naprowadzony za pomocą naziemnego urządzenia wskazującego cel, drugi naprowadził pilot śmigłowca systemem pokładowym. Oba pociski trafiły w nakazany cel z dokładnością oczekiwaną przez US Army i US Marine Corps. Zgodnie z danymi BAE SYSTEMS, APKWS II ma błąd kołowy trafienia ok. 1,5 m (czyli 50% trafień będzie w okręgu o promieniu 1,5 m).

Celem testu było zweryfikowanie możliwości użycia tychże pocisków bez konieczności prowadzenia długotrwałych i kosztownych dodatkowych prac integracyjnych - odpalenia dokonano ze standardowego egzemplarza AH-1.

BAE SYSTEMS North America, działając wraz z General Dynamics i Northrop Grumman, otrzymała w kwietniu 2006 kontrakt o wartości 96,1 mln USD na zrealizowanie fazy badawczo-rozwojowej, testów oraz wdrożenia z dostawą partii wstępnej pocisków, które z założenia mogą być stosowane na dowolnym statku powietrznym (i nośniku naziemnym/nawodnym) zdolnym do przenoszenia wyrzutni pocisków rodziny Hydra 70 (czyli obecnie także polskich Sokołów po modernizacji w ramach programu Głuszec). Kilka miesięcy temu Kongres USA obciął środki (formalnie wyzerował tę pozycję w budżecie na rok finansowy 2008) na realizację APKWS II, przeznaczając je na bardziej palące potrzeby.

W sierpniu 2007 USMC uzyskał od US Navy wsparcie finansowe pozwalające na kontynuowanie rozwoju systemu. Wcześniej US Navy zamierzała do 2011 wydać prawie 11 mln USD na wsparcie projektu (w okresie, gdy produkcja seryjna miała rozpocząć się w 2008 US Navy zamierzała rozpocząć zakupy w roku finansowym 2009). BAE SYSTEMS North America spodziewała się (i wciąż szacunki podtrzymuje) zakupu do

72 tys. pakietów APKWS II.

APKWS miał wejść do produkcji seryjnej pod koniec 2008, obecnie bardziej realny jest ro

Pociski klasy, do której należy APKWS, mają być relatywnie tanim precyzyjnym instrumentem do precyzyjnego atakowania nieopancerzonych i lekko opancerzonych celów punktowych. W rozwiązaniu przyjętym dla APKWS moduł naprowadzający - DASALS (Distributed Aperture Semi-Active Laser Seeker) - jest umieszczany w warunkach polowych pomiędzy głowicą bojową M151 o zwiększonej sile rażenia, stosowaną do rakiety rodziny Hydra 70 a jej silnikiem raketowym.

BAE SYSTEMS nie jest skłonny do ujawniania wszystkich szczegółów projektu, szczególnie jego ekonomicznej sfery. Jednak przedstawiciele spółki podkreślają, iż wojska amerykańskie oczekują rakiety (a właściwie pocisku) kosztującego mniej niż 10 tys. USD (Hellfire kosztuje ok. 65 tys. USD), zaś jedna rakietka rodziny Hydra 70 kosztuje (w zależności od głowicy) od 700 do 2500 USD.

Alternatywne rozwiązanie - Direct Attack Guided Rocket (DAGR) - bazujące na daleko idącej zgodności z systemem AGM-114 Hellfire oferuje Lockheed Martin (ostatnio mocno promował je podczas wystawy DSEi w Londynie) i norweski Kongsberg. Swoje opracowanie (Cirit), bazujące jednak na całkiem nowej rakiecie (co ma pozwalać na lepsze wykorzystanie możliwości tego typu broni), rozwija od 2004 także turecki Rocketsan.

Odpalenie z pokładu śmigłowca szturmowego AH-64D Apache Longbow pocisku APKWS / Rysunek: BAE SYSTEMS

W trakcie testu zrealizowanego 24 września odpalono dwa pociski APKWS. Jeden był naprowadzony za pomocą naziemnego urządzenia wskazującego cel, drugi naprowadził pilot śmigłowca systemem pokładowym. Oba pociski trafiły w nakazany cel z dokładnością oczekiwaną przez US Army i US Marine Corps. Zgodnie z danymi BAE SYSTEMS, APKWS II ma błąd kołowy trafienia ok. 1,5 m (czyli 50% trafień będzie w

okręgu o promieniu 1,5 m).

Celem testu było zweryfikowanie możliwości użycia tychże pocisków bez konieczności prowadzenia długotrwałych i kosztownych dodatkowych prac integracyjnych - odpalenia dokonano ze standardowego egzemplarza AH-1.

BAE SYSTEMS North America, działając wraz z General Dynamics i Northrop Grumman, otrzymała w kwietniu 2006 kontrakt o wartości 96,1 mln USD na zrealizowanie fazy badawczo-rozwojowej, testów oraz wdrożenia z dostawą partii wstępnej pocisków, które z założenia mogą być stosowane na dowolnym statku powietrznym (i nośniku naziemnym/nawodnym) zdolnym do przenoszenia wyrzutni pocisków rodziny Hydra 70 (czyli obecnie także polskich Sokołów po modernizacji w ramach programu Głuszec). Kilka miesięcy temu Kongres USA obciął środki (formalnie wyzerował tę pozycję w budżecie na rok finansowy 2008) na realizację APKWS II, przeznaczając je na bardziej palące potrzeby.

W sierpniu 2007 USMC uzyskał od US Navy wsparcie finansowe pozwalające na kontynuowanie rozwoju systemu. Wcześniej US Navy zamierzała do 2011 wydać prawie 11 mln USD na wsparcie projektu (w okresie, gdy produkcja seryjna miała rozpocząć się w 2008 US Navy zamierzała rozpocząć zakupy w roku finansowym 2009). BAE SYSTEMS North America spodziewała się (i wciąż szacunki podtrzymuje) zakupu do 72 tys. pakietów APKWS II.

APKWS miał wejść do produkcji seryjnej pod koniec 2008, obecnie bardziej realny jest rok 2009 / Zdjęcie: BAE SYSTEMS

Pociski klasy, do której należy APKWS, mają być relatywnie tanim precyzyjnym instrumentem do precyzyjnego atakowania nieopancerzonych i lekko opancerzonych celów punktowych. W rozwiązaniu przyjętym dla APKWS moduł naprowadzający - DASALS (Distributed Aperture Semi-Active Laser Seeker) - jest umieszczany w warunkach polowych pomiędzy głowicą bojową M151 o zwiększonej sile rażenia, stosowaną do rakiety rodziny Hydra 70 a jej silnikiem raketowym.

BAE SYSTEMS nie jest skłonny do ujawniania wszystkich szczegółów projektu, szczególnie jego ekonomicznej sfery. Jednak przedstawiciele spółki podkreślają, iż

wojska amerykańskie oczekują rakiety (a właściwie pocisku) kosztującego mniej niż 10 tys. USD (Hellfire kosztuje ok. 65 tys. USD), zaś jedna rakietka rodziny Hydra 70 kosztuje (w zależności od głowicy) od 700 do 2500 USD.

Alternatywne rozwiązanie - Direct Attack Guided Rocket (DAGR) - bazujące na daleko idącej zgodności z systemem AGM-114 Hellfire oferuje Lockheed Martin (ostatnio mocno promował je podczas wystawy DSEi w Londynie) i norweski Kongsberg. Swoje opracowanie (Cirit), bazujące jednak na całkiem nowej rakiecie (co ma pozwalać na lepsze wykorzystanie możliwości tego typu broni), rozwija od 2004 także turecki Rocketsan.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o